

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 382 / 22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie Maz. z dnia 8 lutego 2022 r. w sprawie II K 242 / 21			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			

# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty			

wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu			
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)					
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu			

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
	zarzut błędnych ustaleń faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, mogących mieć wpływ na jego treść poprzez przyjęcie, iż w świetle zebranych w sprawie dowodów oraz poczynionych na tej podstawie ustaleń faktycznych zachowanie oskarżonego nie wyczerpywało znamion występków z art. 300 § 2 kpk – w rzeczywistości tak postawiony zarzut jest de facto tylko i wyłącznie zarzutem obrazą prawa materialnego, tj. art. 300 § 2 kk , albowiem skarżący ustaleń poczynionych	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadne	

	<p>przez sąd I instancji w rzeczywistości nie kwestionuje w jakimkolwiek zakresie, a jedynie uważa, iż przy takich ustaleniach zachowanie oskarżonego wyczerpywało znamiona występkę z art. 300 § 2 kk.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Na wstępie podnieść należy, iż stosownie do treści art. 433 § 1 kpk sąd odwoławczy rozpoznaje sprawę w granicach zaskarżenia, a jeżeli w środku odwoławczym zostały wskazane zarzuty stawiane rozstrzygnięciu - również w granicach podniesionych zarzutów, uwzględniając treść art. 447 § 1 - 3 kpk, a w zakresie szerszym jedynie</p>			

w wypadkach
wskazanych
wart. 435 kpk,
439 § 1 kpk,
art. 440 kpk
i 455 kpk.
Jednocześnie w
świetle treści art.
434 § 1 kpk
sąd odwoławczy
może orzec na
niekorzyść
oskarżonego
jedynie: 1)
wtedy, gdy
wniesiono na
jego niekorzyść
środek
odwoławczy,
oraz 2) w
granicach
zaskarżenia,
chyba że ustawa
nakazuje
wydanie
orzeczenia
niezależnie od
granic
zaskarżenia,
oraz 3) **w razie
stwierdzenia
uchybień
podniesionych
w środku
odwoławczym,
chyba że
środek
odwoławczy
nie pochodzi
od
oskarżyciela
publicznego
lub
pełnomocnika
i nie
podniesiono
w nim
zarzutów albo
ustawa
nakazuje**

**wydanie
orzeczenia
niezależnie od
podniesionych
zarzutów.** Z
powyższego
wynika, że w
przypadku
apelacji
wniesionej przez
prokuratora na
niekorzyść
oskarżonego, nie
dostrzegając
powodów do
wyjścia poza
granice
zaskarżenia
(zważywszy na
realia niniejszej
sprawy, w grę
mogło wchodzić
jedynie
rozważenie
przypadków
wymienionych w
przepisach art.
440 kpk oraz
art. 439 § 1
kpk), orzekanie
na niekorzyść
oskarżonego
mogło się
odbywać jedynie
przy
potwierdzeniu
zasadności
ujętego w
apelacji zarzutu
i podniesionych
w jego ramach
uchybień.
Innymi słowy
i na użytek
niniejszej
sprawy – jeśli
prokurator w
rzeczywistości
nie podnosił
zarzutu

błędnych ustaleń faktycznych, to rozpoznanie jego środka odwoławczego odbywać się mogło jedynie na gruncie ustaleń poczynionych przez sąd I instancji (nie zostały one zakwestionowane). Skarżący zdaje się bowiem stać na stanowisku, iż nawet przy poczynionych przez sąd I instancji ustaleniach, opartych o wyjaśnienia oskarżonego (prokurator ich wiarygodności nie kwestionował), to i tak jego zachowanie winno zostać uznane za wyczerpujące dyspozycję art. 300 § 2 kk. Tak skonstruowana apelacja nie jest skuteczna.

Po pierwsze, iż skarżący nie postawił zarzutów błędnych ustaleń faktycznych odnoszących się do sytuacji majątkowej oskarżonego w dacie zawarcie

umowy przelewu, a zwłaszcza do zestawienia jego aktywów i wierzytelności względem skali już istniejących zobowiązań. W oparciu o to bowiem zestawienie sąd I instancji wyprowadzał wnioski o braku dostatecznych podstaw do przyjęcia, iż zawarcie umowy przelewu prowadziłyby czy to do udaremnienia, czy tylko do uszczuplenia możliwości zaspokojenia swoich wierzycieli, którzy mimo przelania wierzytelności, swoje roszczenia mogli skutecznie zaspokajać z innych składników majątku oskarżonego.

Po drugie, nawet jeśli wyprowadzić wniosek odmienny, to przypomnieć należy, iż z poczynionych na bazie wyjaśnień oskarżonego

ustaleń
faktycznych
(wpartych
wydrukami
korespondencji
meilowej z jego
ówczesnym
prawnikiem oraz
zeznaniem jego
samego),
wynikało iż K.
Ł. decyzję o
zawarciu umowy
przelewu
wierzytelności,
do jakiej
odwołują się
zarzuty,
poprzedził
konsultacjami z
współpracującym
z nim radcą
prawnym,
prowadzącym od
wielu lat
profesjonalną
działalność
doradztwa
prawnego w
ramach
kancelarii
prawniczej,
którą oskarżony
uznawał za
renomowaną i
wiarygodną.
Prawnik
zapewniał go, że
zawarcie
wspomnianej
umowy nie jest
działaniem
bezprawnym, w
tym również w
aspekcie oceny
prawnokarnej.
Stosownie do
treści art. 30
kk, nie popełnia
przestępstwa,

kto dopuszcza się czynu zabronionego w usprawiedliwionej nieświadomości jego bezprawności. Sąd I instancji przyjął – a sąd odwoławczy rozumowanie to podziela – iż usprawiedliwionym jest błąd co do oceny prawnej czynu, jeżeli sprawca otrzymał od wyspecjalizowanego i wykwalifikowanego profesjonalisty zapewnienia o jego legalności, a w ocenie trafności wyboru źródła informacji nie można mu zarzucić niedbalstwa czy braku ostrożności. Otrzymana porada prawna mogła wywołać u oskarżonego usprawiedliwione przekonanie co do zgodności z prawem zamierzonych poczynań. Oskarżony miał podstawy być przekonany, że osoba zawodowo zajmująca się świadczeniem porad prawnych

udzieliła mu
porady rzetelnej.
O poprawności
takich ustaleń,
świadczących
także o braku
zamiaru
popelnienia
czynu
zabronionego,
przekonują nie
tylko
wyjaśnienia
oskarżonego, ale
także utwierdza
w nich
korespondencja
meilowa
pomiędzy
oskarżonym, a
udzielającym mu
porady
prawnikiem już
po tym, gdy
organy ścigania
powzięły
wątpliwość co
do tego, czy
zawarcie umowy
przelewu nie
realizuje
znamion
występków z art.
300 § 2 kk w
odniesieniu do
poszczególnych
wierzycieli.
Wyprowadzić z
niej można
wniosek, iż
oskarżony był
realnie
zaskoczony
potencjalną
niezgodnością
swoich poczynań
z prawem
karnym i miał
wobec
doradzającego

żał i pretensje,
że wbrew
zapewnieniom o
legalności
działania naraził
go na możliwość
postawienia
zarzutów. W
konsekwencji
zerwał dalszą z
nim współpracę,
a następnie
podjął starania
zmierzające do
odwrócenia
następstw
wynikających z
zawarcia umowy
przelewu.
Podkreślić
należy, iż
skarżący w
swojej apelacji
nie postawił
jakiegokolwiek
zarzutu
odnoszącego się
do tej części
ustaleń i oceny
prawnej, które
prowadziły do
uniewinnienia
oskarżonego
przy
zastosowaniu
instytucji
kontratypu z
art. 30 kk.
Nie znajdując
podstaw do
przyjęcia, by
rozumowanie
sądu I instancji
w tej materii
było błędne i
wymagało
zastosowaniu
art. 440 kpk, już
z tego powodu
zaskarżony

wyrok i tak należałoby utrzymać w mocy.		
Wniosek		
Wnioski prokuratora o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadne	
Zwiędle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Z powodów wyżej opisanych		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
1.		
Zwiędle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ZSTRZYGNIECIE		

SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy
w całości.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
z powodów wyżej opisanych powyżej.	
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	

0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
2.1.		# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			

<p>0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</p>		
<p>0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>6. Koszty Procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>pkt 2</p>	<p>Wobec nieuwzględnienia apelacji wniesionej przez prokuratora oraz mając na uwadze treść art. 636 § 1 kpk, koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi Skarb Państwa.</p>	
<p>7. PODPIS</p>		